

Per Schlingmann: Tal på Moderaternas sommarmöte 2007

Talare

Per Schlingmann
Partisekreterare, Moderaterna

Datum

15 augusti 2007

Plats

Lofthammar

Ett år har snart gått sedan väljarna gav oss förtroendet att göra Sverige till ett bättre land. Den svenska ekonomin går på högtryck. Sverige har flest antal sysselsatta sedan 1991 och skattebördan sjunker. Vid årsskiftet väntas vi passera miljonvallen i utanförskap – nu i minskande riktning. Regeringen skjuter till mer resurser till viktiga välfärdsverksamheter och genomför reformer som höjer kvaliteten i skolan.

Inte under någon mandatperiod sedan efterkrigstiden har låginkomsttagare fått så kraftiga standardförbättringar som nu. I valet 2006 var vi tydliga om vad som var Sveriges problem, vad vi ville göra. Nu genomför vi det. Sverige blir ett ännu bättre land att leva i och fler får vara med i arbetsgemenskapen.

Politik när den är som bäst tar sikte på framtida möjligheter och problem. Politik är som bäst när det finns mod att genomföra reformer. För oss moderater är det viktigt att blicka framåt, vi har ett ansvar för framtiden. 2010 kommer vi inte bara möta väljarna med vad vi har åstadkommit, utan också med en tydlig agenda för framtiden.

Så låt oss nu rikta blickarna framåt. Bortom 2010 och bortom 2014. Vilka trender och förändringar kan vi se i dag som vi vet kommer att påverka Sverige och därmed det politiska uppdraget?

Sverige ska vara landet där alla ges en chans att komma till sin rätt utifrån sina förutsättningar. Landet som håller ihop samtidigt som enskilda och gemensamma ansträngningar lönar sig.

Här är det viktigt att konstatera att det inte finns ett enda Sverige. Människors uppfattning om vårt land skiljer sig åt, likaså verkligheten vi lever i. För många är nutiden fantastisk med alla standardförbättringar som skett. Andra står

utanför. Åtskilliga befinner sig på arbetsplatser med otillräckligt inflytande och delaktighet. Politikens ambition måste vara att skapa ett samhälle där alla har möjligheter att utvecklas i sitt eget Sverige.

Världen har krympt under det senaste decenniet. Vi kallar det globalisering. För världen i stort har detta inneburit ekonomisk tillväxt, växande kunskap och snabba kommunikationer. Rörligheten för individer, varor, tjänster och kapital har ökat. Samtidigt har trycket ökat. Det ska vi vara medvetna om. Produktion flyttar till andra länder och jobb slås ut i Sverige. För många skapas möjligheter, för andra är upplevelsen inte så rosenkimrande.

Sverige blir också ett allt mer mångkulturellt samhälle och det är glädjande att människor väljer att komma hit. Oavsett om anledningen är jobb, kärlek eller flykt från förtryck och elände så kan de finna ett nytt hemland här. Mindre glädjande är att vi inte tillräckligt förmår se kompetensen hos människor från andra länder. Många har inte fått möjlighet att etablera sig på arbetsmarknaden och det är en stor förlust.

Moderaterna är ett modernt arbetarparti. För oss har arbete ett värde i sig och vi har ansvar att söka lösningarna till hur Sverige kan nå full sysselsättning i en tid med globala möjligheter – och stenhård global konkurrens.

För att ta tillvara möjligheterna och kompetensen hos dem som söker sig hit så måste vi forma en politik som å ena sidan uppmuntrar och är generös mot människor som kommer hit och andra sidan som är tydlig när det gäller arbetslinjen. Vi ska vara ett öppet land, men samtidigt tydliga med att svensk lag och arbetslinjen gäller från första dagen i Sverige.

Befolkningsmässigt sker en annan omfattande förändring i vårt samhälle – vi lever allt längre, tack vare medicinska landvinningar och bättre levnadsstandard. Men samtidigt ska allt färre unga försörja allt fler äldre. Det här kommer att innebära ett hårt tryck på våra välfärdsverksamheter eftersom behoven ökar samtidigt som en tredjedel av all personal väntas gå i pension inom de kommande tolv åren. Samtidigt vet vi att människor med rätta ställer högre krav på individuellt anpassad vård och omsorg.

Globaliseringen och den åldrande befolkningen kommer få stora politiska konsekvenser:

För det första måste Sverige vara ett land där fler arbetar och där fler arbetar längre. Det kan låta hårt, men det är nödvändigt. För att förmå skapa en arbetsmarknad som gör det möjligt för alla som vill och kan arbeta måste villkoren finnas för de delar av ekonomin som vi tror kommer att fortsätta göra Sverige till ett rikt land. Det handlar bland annat om ordning och reda i statsfinanserna, låg beskattning på arbete, ett bra företagsklimat och utbildning i världsklass.

Det handlar om att skapa förutsättningar för och stimulera högteknologiska verksamheter med högt kunskapsinnehåll. Jag tror att våra välfärdsverksamheter är framtidssektorer – förskolor, skolor, vård och omsorg. Inom vissa områden – exempelvis den högteknologiska sjukvården – ska vi också ha ambitionen att nå exportframgångar. Det som kallas upplevelseindustrin är ytterligare en sektor där våra förutsättningar är goda.

Tjänstesektorn är givetvis central. Här finns mycket av vår potential när en stor del av produktionen av varor flyttar utomlands eller via produktivetsförbättring kräver mindre personal i Sverige. Vår framgång som tjänstenation handlar givetvis om att vara attraktiv för tjänsteproduktion via lagstiftning och skatter, men det handlar om mycket mer än så. Vi ska vara ett land som premierar och tar tillvara olikheter och vi ska ha ett tillåtande kreativt klimat där människor och företag vågar pröva nya idéer. För Sverige som helhet handlar det om att se och ta tillvara allas kompetens och kreativitet.

För det andra måste Sverige bli bättre på att erbjuda vägar för alla dem som befinner sig utanför arbetsmarknaden. Varje person som går från långtidssjukskrivning eller förtidspension till arbete är en seger för samhället.

Regeringen har kommit långt. Vi förbättrar nu strukturerna på den svenska arbetsmarknaden i grunden och vi gör det åter lönsamt att arbeta. Men här måste ännu mer till. Jobben måste bli fler, de arbetssökande måste bli fler och vi måste aktivt skapa broar mellan de som står utanför arbetsmarknaden.

För det tredje måste ansträngningar, förkovran och utbildning löna sig. Det är nog rätt tydligt vid det här laget att vi moderater anser att det ska löna sig att arbeta. Men det är också viktigt att Sverige utvecklas till ett land där människors ansträngningar lönar sig. Där det lönar sig att utbilda sig och där det lönar sig att

anstränga sig.

För det fjärde måste vi utveckla alla vägar som finns till arbete. Många studenter på eftergymnasial nivå är viktigt, men vi måste också förbättra yrkesutbildningarna och stimulera en arbetsmarknad där gymnasiekompetens efterfrågas. En viktig utvecklingsmöjlighet som jag dessutom skulle önska att fler unga såg är eget företagande.

För det femte måste vi reformera den offentliga sektorns verksamheter – förskolan, skolan, vård, omsorg och brottsbekämpning – och det måste ske genom att de som sitter på kunskapen leder förbättringsarbetet. Den politiska ledningen har ett ansvar kvaliteten i de verksamheter som bedrivs och för att de skapar möjligheter till inflytande och utveckling för personalen, oavsett i vilken regi den bedrivs. Detta ansvar har politiken inte tagit tillräckligt och här krävs krafttag. Låt de som arbetar i verksamheterna göra verksamheterna bättre. Där finns kunskapen, viljan och engagemanget!

Detta är fem viktiga inslag i politiken som kan bidra till att Sverige fortsätter utvecklas som ett rikt land. Utmaningen är enorm. Det handlar om att bryta ett utanförskap för en miljon människor samtidigt som kraven ökar på Sverige.

Som land har Sverige aldrig haft invånare med så bra hälsa, hög utbildning och långa liv som nu. Listan är lång och även våra barn är trygga om vi ser till statistiken. Ändå finns en känsla av att samhället har blivit hårdare. En allt rårare brottslighet gör sig påmind. Terrorbombningarna i vår omvärld kryper in på. Plötsligt finns inte upplevelsen av trygghet kvar och larmrapporterna sprids ut över världen om hur vår miljö försämras. Politiken har ett viktigt ansvar att garantera människor trygghet och att ställa om samhället mot en hållbar utveckling.

En faktor som jag tror att vi underskattar är hur mycket den tekniska utvecklingen kommer att betyda och hur mycket den kommer att förändra Sverige. Utvecklingen har skapat nya möjligheter för kommunikation mellan människor, men också förändrat villkoren för medielandskapet. Det är genom kulturen och medierna vi får intryck som gör att vi vågar reflektera över oss själva och det är genom medierna som normalitet definieras eller vilka som är

dagens förebilder. Och medierna och kulturen blir viktigare i en tid då samhället förändras. Det är genom kulturen och i samtal våra unga kan reflektera över sig själva, sitt kön och sitt ursprung.

Tekniken har gjort det enklare för människor och aktörer att publicera sig. Se bara på TV-utbudet eller alla bloggar som vuxit fram. Vi har fått vad vi kallar medborgarjournalistik där icke-journalister granskar media och genomför journalistiskt arbete. Det finns många goda exempel på människor och företag, utanför Sveriges Television och Sveriges Radio, som erbjuder fördjupning och nya perspektiv. Jag finner dem på nätet och jag finner dem inom delar av TV-utbudet. Detta är den positiva sidan av medieutvecklingen.

Samtidigt finns en annan utveckling som stavas ensidighet. Parallellt med den goda utvecklingen ser vi hur stereotyp och ensidig utvecklingen kan vara inom kommersiell TV och kvällspressen. Politikens uppgift är att skapa förutsättningar för den goda utvecklingen. Vi behöver mer kvalitet i medierna och vi behöver mer kultur i Sverige!

Nu växer en ny generation upp, MSN-generationen. En generation som ser det som passé att maila. ”Det gör man bara med äldre människor”. Vad händer när de växer upp? Och vad spelar klyftan mellan den nya medieinteraktiva generationen och den äldre som växte upp med Hylands hörna och handskrivna brev? Skiftet från industrisamhälle till kunskapssamhälle där informationen är central ställer onekligen helt nya krav på oss.

Låt mig slutligen lyfta fram en av de riktigt stora utmaningarna - och möjligheterna – för Sverige, nämligen vår brist på jämställdhet och kvinnors brist på frihet. Kvinnor tjänar mindre än män, har mindre makt än män och äger mindre än män. Kvinnor bedöms alltför ofta utifrån våra föreställningar om kön och inte utifrån de kompetenser de har. Att det är så här ser vi i statistiken och det ser varje förälder som har döttrar. Det är inte acceptabelt och Sverige har inte råd att avstå kompetensen och kreativiteten som halva Sveriges befolkning besitter.

När kvinnor inte betraktas utifrån sin kompetens utan utifrån sitt kön brister den egna friheten att bli sedd som den man är. Och kampen för kvinnors frihet

är allas vår kamp. Vägen till ett samhälle där alla ges lika möjligheter går genom att stärka kvinnors ställning på arbetsmarknaden och genom att stimulera män att ta större ansvar för hem och familj. Det måste helt enkelt bli mer lönsamt att arbeta för kvinnor och mer lönsamt för män att ta ansvar i hemmet.

Vi måste ta krafttag mot familjvåldet och vi måste föra en ständig kamp mot föreställningar och felaktiga prioriteringar inom exempelvis forskningen där mannen ofta betraktas som norm och kvinnan som avvikelser. Här finns mycket att förändra

Moderaterna är nutidens arbetarparti. Vi ska bli ett större parti som samlar fler människor i det svenska samhället. Vi ska bli partiet som är bäst förankrat i människors vardag. Vi ska bli Sveriges första parti som tar utgångspunkt i de problem människor upplever, inte bara i de problem partiets aktiva just nu råkar tycka är de mest avgörande frågorna.

Vår utgångspunkt ska alltid vara att kampen för alla människors frihet är central. Det är för det vi ska rusta vårt parti. Vi ska vara det parti som bäst förstår vår samtid och den verkligheten som människor lever i. Vi ska hålla ihop Sverige och sträva mot att alla människor ska få komma till sin rätt. I vårt Sverige ska alla med.

Vi kan vara stolta. Vi leder idag i en radikal reformregering som tar ansvar och som rustar Sverige för dagens och framtidens utmaningar. Den uppgiften är inte alltid lätt och den är inte alltid populär. Men den är nödvändig och den gör Sverige till ett bättre land.

Vår utmaning är – för att låna en formulering från Göran Persson – att vara de rastlösa reformisterna.

Därför måste vi också fortsätta att förändra vårt parti. Den uppgiften har inget slut. Det finns ingen slutstation. Begreppet de nya moderaterna förpliktigar till fortsatt förnyelse. Vi måste lära oss att älska förändring och ständigt ställa oss frågan om vi är rätt organiserade för att möta de nya utmaningar som väljarna upplever i sin vardag.

Det ställer stora krav på oss. Vi måste se till att vi har inte bara den bästa politiken utan också de bästa företrädarna. Det är en viktig uppgift inför 2010. Jag vill inte se fler fullmäktigelistor som domineras av män. Det är inte värdigt vårt parti.

Då ska vi ha fler som arbetar direkt i välfärden, fler unga, fler med utländsk bakgrund och fler kvinnor som toppar våra listor på alla nivåer.

Vi måste också fortsätta att utveckla Allians för Sverige. Vi har ett bra samarbete och vi är alla överens om att gå till val 2010 som en Allians och söka ett nytt mandat från väljarna. Det dagliga samarbetet ska fortsätta fungera väl såväl inom regeringen som mellan våra fyra olika partier. Sedan är det klart att vi ibland tycker olika – men vi gör det med respekt för varandra. Det är styrkan i Allians för Sverige.

En annan partiledare, Lars Ohly, konstaterade efter att socialdemokraterna hade träffat miljöpartiet och vänsterpartiet i våras att samtalen hade gått bra och att det inte hade varit några konflikter. Sedan – som en eftertanke – lade han till att det kan ju möjligen bero på att de inte hade diskuterat några politiska frågor.

Det är en bra illustration av regeringsalternativen idag. Allians för Sverige är ett bevisat regeringsdugligt alternativ som tar ansvar för Sverige och där vi faktiskt vågar diskutera svåra politiska frågor med varandra.

Alternativet är en vänsterregering där Mona Sahlin helst inte alls vill regera med Peter Eriksson eller Lars Ohly. Och där Eriksson inte gillar Ohly. Och där Ohly tycker att Sahlin är en högeravvikare.

Det är inte ansvarstagande. De erbjuder inga svar på frågor om hur Sverige ska klara framtidens utmaningar. De är inte trovärdiga och vi kan inte riskera Sveriges ekonomi och framtid i händerna på dem utan svar. Så länge Mona Sahlin inte kan svara på vad hon vill göra, hur hon vill göra det och med vem saknar vänstersidan trovärdighet som regeringsalternativ.

Det är om det valet 2010 kommer att handla. En regering som tar ansvar och som genomför viktiga reformer som bryter med utanförskap och ger fler människor chansen att vara med. Antingen en regering med en agenda för framtiden. Eller en vänsterregering vars enda budskap och vars enda

gemensamma åsikt är att de inte gillar Fredrik Reinfeldt eller Maud Olofsson.

Det finns mycket att göra men vi har ett bra utgångsläge. Så låt oss nu använda tiden väl och se till att Sverige och Loftahammar blir lite bättre för varje dag som går.

Tack för att ni lyssnat.

Taggar

2000-tal, 2007, Man, Moderaterna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/per-schlingmann-tal-pa-moderaternas-sommarmote-2007>